

Feria secūda post Pēthecostes

ribo an acceperint spiritū sanctū in specie z dono linguaz. Ad qd aliq dixerūt sicut z Tho. i. j. di. xvj. ar. ij. q. tūmō inuisibiliter acceperūt z nō in spē lingue vl' dono eo q mulieres nō mitterant ad p̄dicā dū: s; p̄hibent in ecclia docere. j. Tūm. ij. tamē Nico. de Lyra sup illud Act. ij. Prophe tabūt filij vestri z filie v̄re: dicit. q. indifferēter vtri usq; serus p̄sone z ip̄e mulieres cū aplis acceperūt sp̄m̄ sanctū visibilit. Un̄ z Act. xj. dicit. q. p̄bi lippo erāt q̄tuor filie & gines p̄betates. deniq; sine om̄i exceptōe scribit q̄ repleti sūt oēs spiritu sancto. z ceperūt loq; varijs linguis. z h̄ videt fore q̄gruū. qz in p̄mitiua ecclia etiā ip̄e mulieres si nō publice p̄dicādo saltē p̄uate loquēdo habe bāt fides xp̄i astruere. Un̄ z si nō in tāra copia vt discipuli acceperūt: tū sp̄m̄ sanctū visibilit et do/ nū lingue ad vtilitatē ecclie. Itaq; q̄gruū fuit q̄ ip̄a beata maria q̄ antea etiā plena fuit gr̄a ac ceperit hodie sp̄m̄ sanctū visibilit p̄ ceteris cuz do/ no linguaz. qz ip̄a erat doctrix ap̄loz z oīm fide liū. z ad eā p̄currēbāt. s. de diuersis trib; mūdi. i. q̄bus discipuli p̄dicabāt fideles deuoti ad vidē/ dū eā que deū pepit z laetauit. q̄s v̄ic om̄es p̄so labat z instruebat in fide vt ferunt historie z epi stole Ignacij. Itē de dyonisio hoc legit z suo mō credendū est de plurib;. Itē legit de magdalena q̄ marsilia p̄uerit. z h̄mōi fieri nequissent nisi li guaz dona habuissent. q̄ habet p̄positū. Roge/ mus q̄ dñm̄ iesū vt det nob sp̄m̄ sanctū Amen.

Feria scda post Pēthec. Sermo p̄m. s. d. gr̄e sp̄m̄ sancti necessitate q̄litate z desiderabilitate.

Uenit in mū/

l dū z dilexerūt hoies magis tenebras q̄ lucē Job. iij. z in euāgelio hodierno Verba sūt saluatoris nostri q̄ dixit anno etatis sue. xxxij. sabbato. vj. nonas maij vt scribit Guil lerin' in postilla sua: hoc est in p̄festo inuentōis sancte crucis. Tūc em̄ venerat Nicodem' ad iesum nocte. Et tūc inter alia verba q̄ xp̄s nicode mo locut' est. dixit etiā ista verba euāgelij hui'. In v̄bis autē p̄missis insinuat xp̄s dei charitatē z mūdanoz hoim̄ p̄uersitatē. Nā maxima dei ē charitas q̄ lux venit in munduz; hoc est ip̄e de' q̄ ex charitate venit in icarnatōe vt saluaret nos miserimos peccōres. Itē lux etiā venit in mūdū qm̄ de' sp̄m̄ sanctū venit in discipulos in die Pē thecostes ex charitate. Nā deus lux est z tenebre in eo nō sūt v̄lle. j. Job. i. Et sicut lux solis super om̄es q̄tū est ex se descendit nisi q̄s obices ponat: sic sp̄m̄ sanctū gr̄am suaz oibus ex se p̄sto ē dare. vt dicit Lypanus de p̄se. di. iij. Nec quēq;. Me rito q̄ sp̄m̄ sanctū lux dicit q̄ ex charitate venit in mū/ dū. S; q̄ maxima sic hoiz p̄uersitas subdit ip̄se xp̄s di. Et dilexerunt hoies tenebras scz vitioz. Maxima q̄ lux diuine gr̄e. z sic magis amat mozi tē eterna q̄ vitā eterna. qm̄ scriptū ē Ro. vj. Si

pēdia pei mors. s. eterna. Sequit. S; autē dei vitā eterna in xp̄o iesū dño nostro. qd p̄t ponit p̄thematē alio in hoc sermōe. Itaq; de gratia sp̄m̄ sancti tria mysteria hic declarabim'.

Primū dicit necessitatis salubris.

Secundū dicit q̄litate realis.

Tertiū dicit bonitatis p̄amabilis.

L Circa p̄mū de necessitate gr̄e sciendū ē q̄ p̄ generali regula tenet apud theologos doctores z etiā canonistas. q̄ scz sine sp̄m̄ sancti gr̄a null' ho minū p̄t saluari salute eterna p̄ter qd gr̄a est me necessaria. Un̄ Aug. li. de natura z gratia di cit. Sine gr̄a nec infantes nec etate gr̄ades sal uari possūt. Itē Grego. di. xl. ca. Quilibet ocula loca (inq̄) sine gr̄a aiām saluare nō possunt. Et infra. Quid em̄ paradiso iocūdi? qd celo secu ri? z tū hō ex paradiso z angel' de celo peccādo ce cidit. Dec ibi. Et p̄dicta reglā adeo firma ē q̄ cō trariū tenere ecclia tanq̄ heresim̄ reprobauit. vt patet de errore pelagianozū reprobato. xxiij. q. iij. Quidā. z pluribus alijs locis. Sed de hoc oritur questio. quare est vel vnde hoc q̄ homo nō potest saluari nisi mediāte gratia dei: cuz tū hō sit liberi arbitrij p̄ qd habet velle liberū; fm̄ illud scriptū Eccl. xv. Deus ab initio constituit hominē z reliquit illū in manu cōsiliij sui. z adie cit mandata z p̄cepta sua. si volueris mandata p̄seruare p̄seruabūt te in p̄petuū. Et paulo post subdit. Ante hominē vita z mors bonū z malū qd placuerit dabit illi. hec ibi. Niriū q̄ v̄t q̄ ho mo nō potest saluari cū velit p̄ liberi arbitrij; scz gratia constituit. S; ad hec r̄ndet fm̄ docto/ res p̄cipue Bonauen. et Richar. sup. ij. di. xxiij. z concord. alios recolligēdo. q̄ scz plurib; rōni/ bus nō p̄t p̄ libez arbitrijū sufficienter saluari hō sine gratia sp̄m̄ sancti. qd ostendit ex q̄tuor q̄ a seip̄o liberū arbitrijū nō potest p̄ficere nisi per spiritū sanctū adiuuēt: z tamen sine istis q̄tuor homo nō puenit ad salutē.

Primū est bonū velle.

Secundū est a peccato resurgere.

Tertiū est p̄cepta implere.

Quartū est finaliter p̄seuerare.

Primū est bonū velle. Nam liberū arbitrij de stitūtū gratia sp̄m̄ sancti nō potest a seip̄o suffici enter velle bonū saluificū. quia scribit z est ver/ bū christi Job. xv. Sine me nihil potestis facere Et. ij. Cor. iij. Nō q̄ simus sufficientes cogitare aliquid a nobis tanq̄ ex nobis. sed om̄is suffi cientia nostra ex dō est. Et ibidē super ca. vi. glo. dicit. Gratia dei ē qua sola homines liberantur a malo sine qua nullū p̄sus siue cogitādo siue volendo z amando siue agendo faciūt bonum Vincētā Bern. li. de lib. arbi. ca. xxxvj. dicit. Lo natus liberi arbitrij ad bonū cassi sunt si a gra tia nō adiuuēt. nulli si nō excitāt. Dec ille. Ille aurozitates sunt plures sed p̄ranseo. M Sed diceret. Lū vnicuiq; menti humane na

ruraliter insuaveri boni cupiditas: ut dicit Aug. & Boetius de consolo. Quare ergo non sufficit per se vel le bonum. nam sic liberum arbitrium nullum esset potentie. Videmus autem quod etiam infideles faciunt et volunt plura bona ut iustus iudicium et pietatis opera et huiusmodi. Respondet frater Bonaven. super. ij. dist. xxvij. q. vlti. arti. vlti. concord. Richar. quod opus potest dici bonum tripliciter. Uno modo simpliciter quod est vite eterne meritorium. Et huiusmodi bonum bonum minus liberum arbitrium lapsu non potest etiam minus cogitare vel velle absque auxilio gratie scilicet gratie facientis iuxta predictas auctoritates que intelligunt de huiusmodi bono. Secundo modo dicit aliquod opus bonum ex hoc quod aliquo modo disponit de congruo ad bonum gratie consequendum: ut facere virtutis bonum cum recta intentione extra charitatem. sicut est castitas patientia humilitas etc. Et in tale opus non potest liberum arbitrium se absque munere gratie gratis dare quod illuminet excitet et dirigat ut velit facere aliquid quod sit deo placitum. Tertio modo aliquid dicit bonum quod in fine est ordinabile ut sunt bona moralia per que non disponit homo ad gratiam vel gloriam quia non sunt ordinata in fine sed tamen ordinabilia. et habent aliquam ordinationem intra se ex transitu super debitam materiam. sicut est pascere esurientes. honorare parentes. iuste iudicare. peregrinos suscipere. ieiunare. orare et similia. talia potest facere liberum arbitrium sine aliquo munere gratie per naturales instinctus et puris naturalibus: deo tamen cooperante sicut cooperat alijs creaturis ut causa prima generali motione. quibus talia difficulter possit homo facere sine gratia gratis data relicta in puris naturalibus. sed ut fiant faciliter necessaria est gratia gratis data. Unde talia faciunt etiam infideles. Et sic patet responsio. Secundum est a peccatis resurgere. quod etiam requirit ad salutem. ut per scribit Apoc. xij. Nil coinquinatum. s. peccatum intra bit in celum: hoc autem. s. resurgere a peccato libere. arb. ex se non potest sine gratia ut Richar. sup. ij. dist. xxvij. et concord. Bonaven. ac alij doctores probant. Tunc quod peccatum homo per dicit participationem divine similitudinis et incurrit iram dei. Ideoque non potest ex se huiusmodi participationem divine luminis recuperare quod hoc non est nature sed gratie illuminantis animas. Sicut aer non potest ex se illuminari sed per lucem. quod per peccatum anima occidit et morti eterne obligat. Ideoque sicut homo mortuus non potest naturaliter se reuiuificare nisi a deo miraculose viuificetur: sic anima mortua per peccatum nisi dei gratia resuscitetur a seipso per liberum arbitrium resurgere non poterit ad vitam eternam. Nam peccatum non potest remitti nisi spiritus sancti gratia cuius est proprius opus peccata remittere. sic Alex. papa. xxij. q. 1. c. Audiuim. dicit. Tertium est precepta implere sine que non est salus. Mat. xix. Si vis ad vitam ingredi sua mandata. Sed si quis vult. homo sine gratia per se possit implere dei mandata. Ad hoc respondet frater Bonaven. et Richar. sup. ij. di. xxvij. quod mandata dei dupliciter possunt

impleri. Uno modo quantum ad genus vel contentum operis tamen modo. et sic homo cum gratia gratis data etiam in peccato manens vel hereticus et infidelis potest sine gratia gratificante implere mandata plura ut non piurare. pentes honorare. non furari. sic et super dictum est. Alio modo quantum ad intentionem mandatis secundum formam intentionis. et sic non potest impleri absque gratia gratificante. quod de mandatis preceptis ut nra voluntas conformaret voluntati diuine obseruando illa mandata in charitate et ex charitate dei que non potest esse sine gratia. Naz. j. Tim. j. finis precepti est charitas de corde puro et conscientia bona ac fide non ficta. Ecce que necessaria est gratia. D. Quartum est finaliter perseverare. Nam scribit Mat. xxij. Qui perseverat in fine hic saluus erit. Sed sine gratia spiritus sancti non potest homo a seipso perseverare in gratia dei. quod ex peccati corruptione factus est homo instabilis. Unde glo. super illud Threnoz. iij. Misericordie domini etc. dicit. Non potest homo durare in insulso diaboli nisi misericordia domini adiuuet. Et huic presentis magister in. ij. dist. xxvij. ac. Aug. li. de perfectione iusticie in fine dei. quod error remouetur est ab auribus hominum que preterit ad non peccatum huiusmodi sufficere voluntate et gratie dei adiutorium non esse necessariam. Propterea cum quotidie in dominica oratione oramus dei. Et ne nos iducas in reprobos. quod cadere habemus nisi a deo adiuuemur. Nec frater Aug. ibidem. Ad id factum exemplum quod legitur in vitasp. s. quod quidam videns aliquos heremitas in peccato cecidisse. miratus retulit scotum prei abbati. Cui sanctus ait. Fili noli mirari de his que homo cadit in peccatum quod totus fragilis est: sed mirandum potius est si homo qui perseverat et non cadit quod homo super hominum naturam corruptam ex solo dei munere et gratia. Si dicas que gratia non excusat sed donat homo non perseverans: sed cadens in peccatum nec resurgens cum non possit stare nec resurgere a seipso. Respondet frater Bonaven. ubi dicit. quod adiutorium gratie dei spiritus sancti est si vult querere et suscipere ut per ea possit stare et resurgere. unde sua est culpa excusabilis que non vult suscipere se debite disponendo. sic si quis non aperit os ad cibum que offert ei sua culpa est que fame morit. sed homo alibi latet. D. Quintus age penitiam et que gratia dei. quod sine ea non potest saluari: Per Circa secundum de qualitate (s. per bibis in eternum. alii gratie quantum ad qualitatem est. quod res est gratia dei vel spiritus sancti: ut sciamus ea agnoscere secundum suam entitatem. Ad hoc respondet breuiter frater Ber. in ser. de charitate et gratia christi dei. quod gratia inquit est lux quod anima a deo infusa mirabilis animas decorat ratione bonificans et gratificans huiusmodi comitatus spiritus sancti. In quo tribus quatuor magnalia insinuatur de gratia spiritus sancti. Primum quod sit gratia realiter. Unde dicit. Gratia est lux non quod materialis sed spiritualis que illuminat animas ad cognoscendum se ipsas et deum veram fide vera et diligendum deum cognitum: ac ad bonum operandum. Unde Aug. de natura et gratia dicit quod gratia in re non est aliquid sed lux anime illuminans mentem ad bonum secundum legem dei et gratie operandum. Sed verum gratie lux idem sit in re quod charitas doctores disputant. inter quos Scot. sup. ij. di. xxvij. q. vnica. et concord. Rich. tenet quod gratia realiter sit idem quod charitas: sed ista differat ratione. Ipe enim habet quod spiritus sanctus animas inhabitat deus gratia in quantum deus habet tale habitus gratia: ita quod gratia respicit deum

Feria secūda post Pēthcostes

acceptantē sine diligentē. et etiā dicitur: charitas. qz eo dē habitu q̄ spūscūs inhabitat aiām volūtas mouet ad deū diligendū meritorie. et inclinatur ad actū meritoriuū sic dicitur: charitas in q̄tū habēs eā habet deū charz et dilectū: ita qz charitas respicit deū nō in rōne diligētis s; in rōne diligibilis et tñ hec idē sūt re. Sicut ignē esse calidū et calefacere et solē esse splendidū et splendēre idēz calor et idē splendor efficit. Itē boiem esse viuū et boiem ipm viuere et vitales opatōes facere: ita eadē vita facit: sic idē est realiter esse deo gratū p charitatē. et p eandē charitatē habere deum charz sup omnia. Nā et in cōmuni vsu loquēdi. p eodē habetur dicere. Iste est mihi grātiōsus et iste est mihi charus. S; et in greco nomē charis idē ē qd grātia latine. Un̄ et eucharistia bona grātia interpretat: s; a noie charis nomē charitatis deriuat. q̄ idēz sūt re. Nec exēpla addunt ex Rich. Ad idē etiāz facit rō fm eodē doctores. qz ois excellētia q̄cūq; grātie attribuit etiā charitati attribuit et econuerso. Nā Aug. xv. de trini. c. xviij. loquēs dicitur: qz charitate dicit. qz nullū ē dono isto excellēt? et ipm solū diuidit inter filios regni et pditionis. Et hec omnia attribuit etiā grātie. vtraq; et. ā est forma virtutū et vtraq; pūgic deo. et sic si ponerentur distincta alterz supflueret cū vnū sufficeret. O q̄ homo discit deū diligere gratuite et habebis grāz. **Secūdo** in verbis pmissis Bern. insinuat. s. a quo grātia infundat cū dicitur: aie infusa a deo. qz nulla creatura citra deū potest grātia dare. Un̄ dicitur: **P̄s** Grātia et gloriāz dabit dñs. s. solus: nō angelus nec pura creatura. **Tertio** insinuat q̄tia bōa grātia in aia opat cū dicitur: aiām mirabiliter decorās. bonificās et gratificās. vbi tria bona grātie tangūt que facit. s. decorare: bonificare et gratificare. scz aiām. qz sicut carbo extinctus fit nigredine turpis et frigidus ac feridus. s; cū ignis fit splēdidus: calidus et delectabilis aspectui. Sic in pposito aia turpis ē et peccato frigidata ac ferida nisi de corē splēdoris induat p lucē grātie. nec est bona nec deo grata sine grātia q̄ picipat diuine similitudinē lucē. Sicut etiā diabolus q̄uis in naturalibz fuerit factus pulcherrim⁹: tñ qz grātia caret: horridissim⁹ ē et malus nec grāt⁹ deo. Propter p̄terea Lb. x. dicit. qz melior et deo acceptior est vn⁹ iustus in grātia existēs qz torus mūdus peccatoribz plenus. **Quarto** insinuat quō a dō grātia p̄stāt. qz nō nisi cū spūscūto. Un̄ dicitur: habens cōiter spiritū sanctū. qz vbi cūq; grātia adest: ibi spiritus sanctus manet. et p̄sequēs etiā pater et filius. iuxta illud Job. xiiij. Si q̄s diligit me et c. ad euz veniē? et mansionē apud eū faciem⁹. O q̄ mīsera dei charitas. o peccōr age penitētia et habebis deū et grātia.

R Circa tertiū de bonitate p̄amabili et p̄ desiderabili ip̄i grātie querit. vtz grātia gratū faciens sit eque desiderabilis sup omnia sicut et celestis glātia p̄petua. Ad qd fm Bonauē. sup. ij. dis.

xvij. arq; frā. Na. aliosq; recolligēdo R̄ndet p̄ conclusionē qz sic. Et hōndit pluribz mōis.

Primo ex autoritate.

Secūdo ex identitatis rōne.

Tertio ex exemplificatōe.

Quarto ex inductiua declaratōe.

Primo ex autoritate. Nā Ro. vi. Ap̄ls dicit. **G**ra dei vita eterna. s; vita eterna ē glātia celestis. q̄ sc̄p qz grātia habet rōnē vltimi finis desiderabilis sic et glātia celestis. Un̄ et Aug. vt sup̄ tactū ē. xv. d. trinita. dicit. qz charitas siue grātia est excellētissimū donū qd est. p̄p̄tū glātie celestis. q̄ rē. **Secūdo** ostēdit ex identitatis rōne. qz vt p̄bat Bonauē. vbi dicit. **G**ra et glātia sūt idē realiter. vtraq; em̄ noiar diuina influentia p quā aia habet deū inhabitantes in seip̄a. qz de⁹ p grātia inhabitat aiām in p̄nti semiplene p modū meritū acq̄rēdi: s; p glātia idēz de⁹ inhabitat aiām in futuro p̄fecte p modūz p̄perue regnādi et q̄scēdi. Un̄ grātia et glātia solū differunt s; modū habēdi deū min⁹ p̄fecte et p̄fecte succedere. s; fm rē glātia nil aliud ē qz grātia p̄sumata.

Tertio exēplū ad id ponit fm eundē Bonauē. qz sicut videm⁹ qz lux aurore et lux eadē die in mane et in meridie nō differūt realiter nisi fm modū vel statū min⁹ p̄fectū et pl⁹ p̄fectū. Sic est de grātia q̄ p̄mo orit in aurore: s; est dū peccōr d̄ tenebris peccōr. ad lucē incipit p̄uertit p penitentiā tandē p̄ficiat in mane p iusticiā donec p̄ficiat p̄fecte uerādō in plena die glātie. **Prover. iij.** Iustus p̄metā q̄m lux splēdens p̄cedit et crescit vsq; ad p̄fectā diē. via impioz tenebrosa nesciūt vbi coruz aut scz in infernū. **Nec ibi.** Itē color in tenebris nō videt et in lumie videt: et tñ idē color est vtrosq; sic eadē lux spūscūta grātie est cū luce glātie q̄m me desiderabilis. O q̄b̄ aduerte: hec qz sic glōria habēda te morti exponeres: sic debes facere et p grātia habēda et tenēda. **Quarto** ostēdit ex inductiua declaratōe. Nā inductiue s; frā. **Maro.** q̄tuor sūt potissima q̄ ab hoibz sūme desiderant. **Primo** bona temporalia: vt diuitie bonores et hōmō: et tñ hec omnia merito relinquēda sūt p̄p̄tū grātia dei habēda. sicut p̄ter de ap̄ls **Mat. thei. x. di.** Ecce nos reliquim⁹ omnia et c. **Secūdo** p̄ istis sūt bona naturalia vt sanitas et vita: corpus et aia: et tamē hec omnia sūt morti exponēda potius qz bō grātia p̄dat p peccatū mortale: vt p̄ter in martyribz. **Tertio** p̄terea sūt bona virtualia: puta fides: spes: hūilitas: pietas et hōmō. similiter et bona intellectualia: vt sapientia scientia et hōmō: et tamē hec omnia sūt inuutilia sine grātia. q̄ rē. **Exemplū** de p̄bis. **Quarto** sup̄ p̄dicta sūt desiderabilia bona eternalia q̄ sūt i patria vt visio dei: gaudiū p̄peruū: et tamē sancti d̄i p̄eligerent esse in inferno si possibile esset ibi habere dei gratiaz q̄ esse in paradiso siue in celo sine dei gratia. Sicut dicit **Inf. li. similitudinū.** Si hinc inquit inferni horrozē. et illinc peccati cerne rē pudorē. et vni corz necessario immergi habere

pus me i infernū demergerē añq̄ pctm̄ admittē/
 re. Nallē cū pur⁹ a peccaro. z p̄ sequēs in gra
 tia dei existēs gebennā itrare q̄z pcti sorde pollu/
 tus cel estia regna tenere. Nec An̄f. Refert etiaz
 q̄ sanct⁹ Dugo di. Si tuc placet de⁹ pietati z te
 tus sū vt ponas me in infernū. sicut demercoz ex
 tua iusticia p̄ pctis meis dūcarat. z ibi scz in iser
 no da mibi diligerē te z in grā tua esse. D̄ q̄ vos
 pctōres q̄ in peccatis p̄manētis vt qd̄ vultis po
 nus penre p̄ pctā q̄z gratiā dei q̄rere p̄ penitētia z
 D̄ factu. o miserimi q̄ p̄ momentanea delectatō
 ne pdicis gloriā eterna. D̄ q̄ charissimi penitētiā
 agēdo rogem⁹ dñm̄ iesus vt det nobis in p̄senti
 gratiā z tandē gloriā Amen.

Decadē feria post Penthecosten Sermo secū
 dus scz de grate spūscī grata susceptiōe dñi da
 tur z de pditiōe z restauratiōe.

In natiōes gra

tia spūscī effusa est Act. x. z in episto
 la hodierna. Misericors deus nullū
 boiem spernit q̄cūq̄z ad gratiā se disponit. s. au/
 diēdo z suscipiēdo verbū dei z faciēdo qd̄ in se est
 Un̄ sic et hodierna eplā habet dñi petrus pdica
 ret gentibz adhuc petro loquēte inq̄t cecidit spi
 ritus sanct⁹ sup̄ oēs q̄ audiebāt verbū z obstupu
 erūt ex circūcisiōe fideles q̄ venerāt cū petro. qz z
 in natiōes spūscī gratia effusa est. Et tūc petr⁹
 dicit. In veritate cōperi qm̄ nō est p̄sonaz acce/
 ptor de⁹. sed in oīm̄ gēte q̄ timet deū z facit iusti
 ciā accept⁹ est illi. Multū q̄ debem⁹ deū amare
 z e⁹ gratiā sollicitē querere sperātes qz saluabit
 nos. Ad qd̄ horat idē petrus in canonica sua. s.
 est. i. Pe. i. c. di. Sperate in eā que offerē vob gra
 tiā in reuelatiōe iesu xpi q̄s filij obediētie. z hoc
 potest poni p̄ alio themate qd̄ Lyrā exponit sic.
 Sperate ad p̄sequendā gloriā q̄ est gratia cōsū/
 mata q̄ offerē qm̄ in p̄senti gratia dat. qz ē arra
 glorie in reuelatiōe iesu xpi. s. qm̄ facie ad facies
 videbit. q̄s filij obediētie in mādatorz dei adim/
 platiōe. q. d. Sic in gratia sperate p̄seq̄ gloriā vi
 sionis xpi vt impleatis mandata. Un̄ penitētes
 oēs pctōres sperare possūt. qz in natiōes oēs iaz
 gratia spūscī effusa ē vt dicit thema. Itaqz
 de grā spūscī in qua sperare habem⁹ in hoc
 sermōe p̄ter pdicta tria mysteria declaremus.

- Primū d̄: gratissime susceptiōis.
 - Secūm d̄: in gratissime extinctiōis.
 - Tertiū d̄: p̄ssime restauratiōis.
- I** Circa p̄mū de grate dei grata susceptiōe
 vtile ē nobis agnoscere q̄s sūma deuotiōe debe/
 mus deo gr̄as agere p̄ sue grē dono. vt sic mere
 amur a deo grate acq̄sitiōe z augmentatiōe:
 qm̄ vt Hugo de arca noeli. j. diē. Sicut de⁹ gra
 tis sua dona p̄stat. ita z in gratis ea q̄ p̄stiterit se
 pe subtrahit. Itē Bern. sup̄ Lañ. Sicutudo facē
 vt dona multiplicat. Notādū q̄ p̄ dono grē dei

tenemur gr̄arū actōz reddere dō ex p̄sideratiōe tri

Primo p̄siderado quis dat. (p̄lici.

Secūdo p̄siderado q̄le donū dat.

Tertio p̄siderando q̄bz qz indignis dat. Un̄
 Ap̄ls. ij. Cor. ix. dicit. Gr̄as ago deo sup̄ inenar
 rabili dono. s. grē eius zc. Accipi autē h̄ pōt. p̄ the
 mate. Nimirū gr̄as agere debem⁹ qm̄ h̄mōi nō
 recognoscere donū pctm̄ est. Primo itaqz cō/
 siderem⁹ p̄ gr̄arū actōe recognoscēda q̄s dat no
 bis gr̄am. Ad qd̄ cōiter rñdēt doctores qz gr̄am
 in ania p̄ncipaliter null⁹ ali⁹ causat nisi sol⁹ de⁹
 efficiēdo z illabēdo menti hūane. Un̄ Ps. Gra
 tiā z gloriā dabit dñs. q̄ nō aliq̄ pura creatura.
 Rō hui⁹ fm̄ Tho. j. ij. q. cxij. ar. j. est talis. qz do
 nū inq̄t grē excedit oēm facultatē nature create.
 cū grā nil aliud sit q̄z quedā p̄cipatio diuine na
 ture vel similitudinis q̄ excedit oēm naturā creatā
 z iō impossibile ē qz p̄ter deū aliq̄ pura creatura
 gratiā causz efficiēt. sicut ipossibile est qz aliq̄d
 mortuū cor⁹ p̄ hois viuificet aia rōnali nisi de⁹
 infundat aiam viuificantē. Tale em̄ nō pōt fa/
 cere creatura aliq̄ nec etiā angelica sed sol⁹ deus
 q̄ habet aiaz creare ex nihilo. Itē pōt sol⁹ reuni/
 re aiam cor⁹pori. iuxta illud Deut. xxxij. Ego oc
 cidā z ego viuere faciā. Proinde qz de⁹ sol⁹ dat
 gratiā viuificantē aiam humanā debet hō mul
 tū gr̄at⁹ ei esse sicut ei q̄ dat vitā. Et qm̄ mai⁹ est
 a deo accipere q̄s a q̄libz creatura tāq̄s a sūma ma
 iestate regia. Si em̄ rex dat tibi subam vel vestē
 regiā: maius reputandū est z pl⁹ sūt agēde gra/
 tes q̄s si daret inferiori regi seruus. qz zc. Secūdo
 p̄siderem⁹ p̄ gr̄arū actōe q̄le donū de⁹ dat cum
 gratiā donat. Et ad hoc rñdēt Aug. xv. de trini
 ca. xviij. di. qz charitas siue grā est excellētissimū
 donū qd̄ solū diuidit inter filios dei z filios pdi
 tiōis. U S; hic q̄stio occurrit. vtz grā sit do
 nū increatū idē qz spūscī: an sit aliud donū z
 creatū qd̄ infundit de⁹ siue spūscī. Nimirū
 aliq̄s possit dicere. qz videm⁹ exp̄mēto qz hō ali
 q̄s regi vel alteri efficit gr̄atus z placid⁹ q̄ p̄us
 erat odiosus ex solo aspectu vel p̄cibz cū tā illuz
 suscipit in gratiā suā: sine hoc qz aliq̄d donū da/
 ret illi hōi. Lū autē de⁹ sit p̄mior ad miserādū q̄s q̄
 cūqz hō cur optet vt nō suscipiat pctōrē in gratiā
 suā de⁹ aliter q̄s aliq̄d donū creatū. i. gratiā dan
 do eidē. Ad hoc rñdēt fm̄ Bonauē. sup. j. di. xvij
 Itē etiā sup. ij. dist. xxvj. z doctores cōiter. qz licet
 magister opinionē hāc seq̄t qz spūscī sit cēnti
 aliter charitas q̄ diligim⁹ deū: s; tñ in h̄ nō tenet
 mgr̄i opinio. qz sic volūtas n̄ra in actu diligēdi
 eēt tñmō mota z sic illibere diligeret. z p̄ confes
 quēs nō haberet rōnē merēdi i dilectiōe ip̄a. S; z
 vt de h̄ vitatē agnoscam⁹: p̄ simplicioribz nore/
 mus recolligēdo ex dictis Bonauē. z alioz pū/
 ca tria. Primū est notādū qz gratia gr̄atūsa/
 ciēs est duplex. Una est grā increata q̄ est ip̄e de⁹
 qz de⁹ charitas est. j. Joh. iij. z p̄ sequēs grā in
 creata q̄ appropat spūscī. Alia est grā creata q̄

Feria secūda post Bethencosten

est quidā habitus mētis a solo deo infusus quē
creat spūscūs ex nihilo ac infundit anime. Exē
plū sic aia infusa corpi dat ei donū vite. z sol istu
it aeri lumē radijs. z vinū haustū iustuit hoī suā
fructū q̄si q̄ddā donū calefaciēdo z p̄foriādo ac
lectificādo. iuxta illud ps̄. Et vinū lectificet cor ho
mīs. Scdm̄ ē q̄ de⁹ nullū hominē q̄diu ma
neri sus iniquitate acceptat. etiā si mltā bñficia eis
dē impēdat nisi donū grē gr̄faciētis eidē p̄ferat
Un̄ alit̄ ē de hoīe q̄ solo aspectu sine munere ali
quo interueniēte diligit vel in gratias suscipit:
vt sup̄ dictū ē. qz hō mutabil̄ est de odio i amo
rē p̄ affectōem vel p̄ p̄ces aliq̄z. s̄z de⁹ imutabil̄
nō affectu diligit sed fm̄ effectū doni grē. Proi
de sic scim⁹ q̄ de⁹ odit hoīes z reprobat. p̄r cul
pe deformitatē etiā i aia. ita pari rōe a p̄rio dili
git acceptādo hoīem ob grē donū qd̄ infudit tā
q̄ arrā despōsatiōis z dilectōis diuīe. Un̄ grā dz
arra gl̄ie. Terciū ē q̄ fides z sc̄ptura dēfīniat
q̄ abiq̄z grē dono ip̄sibile est placere deo. Dēf
īniat etiā q̄ abiq̄z dono icreato qd̄ ē spūscūs
hō nō pōt fieri accept⁹ deo. Proi de credendū est
q̄ i iust̄ hoīb⁹ est grē diuīe donū. ideo p̄riū senti
re cēt hereticū inq̄ Bona. S̄z vtrū p̄ter donū i
creatū qd̄ ē spūscūs ponēdū sit i nob̄ aliq̄d do
nū creatūz p̄ qd̄ sim⁹ accepti deo h̄ sc̄ptura non
dēfīniat exp̄sse s̄z inuestigat a doctorib⁹ rōe hu
iusmodi. Quia grā dei in aia vt colligit̄ ex sc̄ptu
ris habz hos effect⁹. s̄. iformare: viuificare. illu
minare. deo assilare: vnire z gr̄tū v̄l acceptū face
re. Isti aut̄ act⁹ necessario sunt ab aliq̄ sic ab ef
ficiēte z ab aliq̄ sic ab iformāte. S̄z qm̄ nec ē pos
sibile nec decēs deū esse formā p̄fectiū alicuius
creature v̄l inbestiā: ideo p̄ter donū icreatū qd̄
habz efficere p̄dictos effectus i aia p̄ueniēs est z
opportunū ponere donū creatū p̄ qd̄ aia iforma
tur z sic viuificat̄ illumiat̄: deo assilat̄. Unde f̄z
doc. modernos cōf̄rationabilior ē opinio z se
curior ponere in aia donū creatū p̄ter donū in
creatū X Et h̄ etiā pietati sc̄tōz. p̄sonat dice
re. qz viros p̄cipue sc̄tōs aliq̄n nō later diuīe bo
nitate influētia quā itra semetip̄os erpiunt̄. hec
Bonaue. Hoc p̄tz p̄ Aug. li. p̄f. J̄re Bēf. i suo
cāntico exp̄tus (ait) sol⁹ nouit credere qd̄ sit iesū di
ligere. dulc̄ iesu mēoria dās vera cordis gaudia
nā sup̄ mel z oia ei⁹ dulc̄ p̄sentia. Exēplū ml
tipler habet̄ de multis sc̄tis mirā dulcedinē exp̄
mētālē i grā sumētib⁹: vt p̄tz de sc̄to Frāsc̄co. de
sc̄to fratre Egid̄io q̄ ad nomē iesu sp̄ dū deuore
audiebat rapiebat z p̄ dulcedie grē nō sentiebat
etiā p̄cturā sacrā cū subula vt h̄ pb̄auit etiā a
postolic⁹. J̄re Jacobo de vitriaco narrat se vidit̄
se p̄les m̄l̄eres deuoras q̄ p̄ dulcedie grē rapie
bant̄: sic q̄ p̄ totā diē nō erat i eis neq̄ sensus ad
extiora: nec vllū clamorē aut lesionē vebemētēz
sentierēt. O q̄ q̄ dulc̄ est grā dei quā de⁹ dat suis
Sed circa p̄dicta dicere posses. Quō gl̄ib. de
triū. viij. Aug. z post eū maḡ allegādo in p̄mo

vbi supra dicit. q̄ q̄ primū diligit p̄sequens est vt
ip̄am p̄cipue dilectōez diligat. de⁹ aut̄ dilectio ē.
q̄ p̄sequens ē vt deū diligat. Et infra p̄cludit q̄ di
lectio ip̄a q̄ diligit⁹ deū vel primū de⁹ est. Res
spondet fm̄ Bonaue. q̄ oēs h̄mōi sc̄tōz auctōs
nō sūt intelligēde formalit̄ q̄. s̄. spūscūs sit for
malit̄ n̄ra dilectio q̄ diligit⁹ deū vel primū: s̄z
effectiue (vt p̄terisq̄ placet) p̄ appropariōez aut p̄
exēplaritatē: aut p̄ vnionem. Et sic credo inq̄t q̄
maḡ intellexerit. s̄. ad sensū istū. Exēplū ponit
idē. cū rex tenet manu equū nō excludit tēno fre
ni. qz tenēdo frenū tenet equū. sic de⁹ tenēs hoī
minē manu h̄ est p̄ sp̄m̄ sc̄tū nō excludit donū
gratiē creatū s̄z includit. J̄re sol in fluit lumē ael
ri illuminādo ip̄m s̄z nō nisi p̄ radiū p̄ qd̄ aer for
maliter illuminat̄. Sic in p̄posito. Nec ex Bona
nanen. z pla ibi ponunt̄ q̄ amozebz v̄l p̄ter
leo. Ex oib⁹ p̄dictis p̄siderem⁹ q̄ntas gr̄es deo
agere debem⁹ p̄ dono grē. z ip̄m debem⁹ reama
re. tū qz tale donū excellētissimū: v̄pote arram
gl̄ie dar. tū qz tā necessariū ad salutē dar. tū qz
cū hoc dono sc̄ip̄z etiā dar nob̄is z p̄ p̄sequens oia
bona celestia i celo dabit. O de⁹ qd̄ est h̄ q̄ sc̄p̄z
das nob̄is. O charitas nimia. Nā rex v̄l al⁹ si
dona dat se nō dar. de⁹ aut̄ p̄ssim⁹ cū dono gr̄
tūo etiā sc̄ip̄m dar. Tercio p̄siderem⁹ p̄ gra
rum actōe recognoscēda de grē dono. s̄. q̄z qz oi
no idignis nob̄ de⁹ eam dar. z h̄ certissimū est q̄
ad p̄mā gr̄am. qz hō p̄ctōz est i statu ire z inimi
cicie dei vt sc̄ptura testat̄. Un̄ Bug. Sao deum
inimicū esse oi criminoso. v̄n nullo mō meret̄ gr̄
tiā sed pena. z tū de⁹ ei dar gr̄am p̄mā q̄ illumia
tur z p̄uertit̄ ex sua diuīa mera benignitate v̄p
eā sit dign⁹ vita et̄na. p̄ qd̄ gr̄ad̄ qz mere gr̄da
tur z gratū facit ac dignū vita et̄na. Ro. ij. Si
ex opib⁹ gr̄a tā nō ē gr̄a. O itaqz carissimi aḡca
mus dei bonitate i grē dono vt gr̄as agam⁹ p̄
eo qd̄ dedit nob̄i b̄ptismo z sp̄ par⁹ est dare pe
nicētiā. z bonis opib⁹ deo defuiam⁹ p̄ tali z tāto
dono ne i vacuū accipiā⁹ s̄z salutē p̄sequimur et̄na
z Circa sc̄dm̄ mysteriū de gratie dei extione
puersa z inḡtissima. Theologi p̄ generali reḡla
tenēt q̄ p̄ qd̄libz p̄ctm̄ mortale corrupit̄ z peni
tus extinguit gr̄a z in nihilū redigit̄. Rō h̄v⁹ est
fm̄ Rich. sup. ij. di. xxv. simulqz Bonaue. qz
vt dicit p̄bs. iij. pb̄if. Om̄e qd̄ corrupit̄ i id ex q̄
est resoluūt̄. Sicut exēplū habem⁹ de corpe h̄mā
nō qd̄ de terra est. z post mortē dū corrupit̄ i ter
rā resoluūt̄. Bēn. iij. Puluis es z i puluere reuer
teris. Sed qm̄ grā dei a solo deo creat̄ i aia ex
nihilō vt dicit Bēn. et sup̄ tactū ē. q̄ cū corrupi
tur in nihilū redigit̄. qd̄ sit p̄ p̄ctm̄ q̄ hō auertit̄ a
deo. ideoqz hō xp̄ian⁹ q̄ i b̄ptismo z i p̄nia ac cu
charistia z alijs sacramēt̄. suscepit gr̄as z postea
auerit̄ in culpā. sicqz gr̄am in se extinguit man
mā ingratitudinē facit z iniuriā deo. P̄rio qd̄z
qz spūscū donū tā excellētissimū penit⁹ extinguit.
z in nihilū: h̄ est i non ens oino cedere facit. qd̄

est maximū qd. qm̄ gr̄a p̄ciosior ē q̄z celū terra et
 rot^o iste mūd^o q̄ possit hō emere regnū eternū.
 z sic tale bonū extingūdo p̄ pctm̄ mal^o dānū si
 bi facit q̄z si amitteret om̄ia regna mūdi z om̄es
 thesauros tot^o terre. Un̄ Sap. viij. de gr̄a Sa/
 piēs dicit. Venit i me spūs. i. gr̄a sapie z p̄posul
 illā regnis z sedibz z di. n. e. incō. nec cōpauit illa
 pidē p̄ciosū. qm̄ oē auz in cō. i. a. e. erigua. Se
 cūdo maxima ingraticudo z iniuria est qz sp̄m̄
 sanctū z totā trinitatē de suo tēplo. i. de aīa sic ex
 pellit z diaboli habitaculū illō efficit. Qd̄ si etiā
 vni regi terrenō q̄s faceret magnā penā demere
 rē a rege. Jo. i. Cor. iij. Nescitis qz tēplū dei est
 z spūs dei habitat in vob. si q̄s aut tēplū dei vio
 lauerit disperdet illū de^o. Nec ibi. Tertio qz aīaz
 xpi sāguie redēptā z gratificatā occidit. z sic ma/
 ximā ingraticudinē cōmittit z xpi passionē. Na z
 xps tā p̄ciosas extimauit aīam vt moreret p̄ ea
 redimēda z gratificāda qd̄ p̄ toto mūdo corpa/
 li z etiā p̄ angelis p̄ditis nō fecisset. iō magna fit
 xpo iniuria cū p̄ vili delectatōe pcti aīa diabolo
 tradit gr̄am extingūdo. Dinc. j. Thef. v. Nec
 est volūtas dei in xpo iesu in oibz vob sp̄m̄ nolī
 te extingūere. z Sz hīc vtilis q̄stio occurrit
 de corruptōe. q̄s corrupit gr̄am in hoīe peccāte.
 Rō q̄stiois ē. qz libez arbitriū nō vult nec inten
 dit corrupē gr̄am cū sic sūma p̄fectio aīe ip̄a gr̄a
 nec videt qz culpa possit gr̄am corrupē. qz videt
 mus qz minima gr̄a p̄ualz sup̄ oēm culpā ablu
 endo in baptismo tā originalē q̄z venialē z mor/
 talē. nec corrupit a deo bono q̄ nō p̄t esse autor
 mali. corrupē aut gr̄am ē malū. Dix̄ ē gr̄a q̄ et
 quō corrupat sic in nihilū vt nec minima scintil
 la gr̄e in hoīe maneat. maxime cū videam^o om̄ie
 qd̄ corrupit in tpe senesci z veterasci z sic deficere
 in vigore Heb. viij. z tñ gr̄a subito extingui dicit
 tur. Ad hec rñdēt fm̄ Bonauē. sup. ij. di. xxyj. clī
 cūdo plures vīitates. Prima qz gr̄a corrupit
 z extinguit in hoīe peccāte. sz nō ē h̄ a dō causan/
 te. qz vt Aug. dic̄. Deo autore nō fit hō deterior
 qd̄ fieret si gr̄am de^o ip̄e corrupet. q̄ hoc nō ē a dō
 Sēda vītas qz gr̄a in homīe peccāte corrupit
 subito in seīpa p̄pter pctm̄ deficiēdo. Si q̄rat
 rō gr̄e sic deficit (in q̄ Bonauē) h̄ p̄pter auersio
 nē hūane mētis a deo. qz gr̄a salua manet in aīa
 et p̄tinuatōe influētie a bonitate diuina sup̄ mētē
 n̄e faciē. Qñ gr̄a aīa p̄cepto deo auertit faciē suā a
 deo. statim etiā de^o nō p̄tinuat illā gr̄e influētiā z
 p̄ p̄sequēs mor gr̄a deficit z corrupit. Sic crē
 pli gr̄a. q̄z diu faciēm babes z uersas ad speculū
 manet in speculo imago faciē tue. sz auertendo
 mor deficit z in nihilū redigit eo qz nō p̄seruat i
 aere vel speculo. Silr̄ q̄z diu solis radi^o intrat p̄
 fenestrā domū illuminat. pulchrificat et decorat.
 sz si claudas fenestrā lux deficit z i domo illa cor
 rūpit p̄ puationē ac dom^o erit tenebrosa q̄ p̄z
 erac luminosa. Et nota qz sicut imago in speculo
 z lux i domo nō successiue deficit veterascēdo vt

diminuēdo in se sz subito corrupit. eo qz non ha
 bet causā corruptōis in seīpa sz ab extra p̄ auer
 sionē vel obstaculū interpositū. Sic gr̄a q̄ ex se na
 ta ē a deo sp̄ p̄cedere nō h̄z causā corruptōis in
 tra se. sz ab extra p̄pter auersionē deficit in mente
 hūana subito. Tercia vītas qz gr̄a nō corrupit
 p̄ a deo. sz corrupit d̄z qd̄amō a libero arbitrio
 z qd̄amō a pctō. Et hec p̄z ex p̄dicet. qz dū libez
 arbitriū p̄ pctm̄ auertit se a deo a q̄e influētia gr̄
 tie tāq̄ luminis a sole. lux gr̄e deficit in seīpa. nō
 qz pctm̄ agere possit in gr̄az corrupēdo ip̄az qm̄
 gr̄a p̄ualet pctō expurgado eā vt sup̄ tactū ē. Sz
 sic corrupit qz de^o cessat influere mor gr̄az in aīa
 peccatrice z cessat p̄suare datā gr̄am gratificā
 entē. z sic necesse ē in seīpa deficere corrupi. sicut
 z qlibz creatura mor in nihilū redigeret nisi ma
 nu dei p̄suaret. vt dicit Greg. in moral. z sic p̄z
 z Circa tertiū de p̄ssima restauratōe gratie
 qm̄ fidei z totū theologie regula ē. i. qz p̄ssim^o
 de^o p̄ penitētiā restaurat z reddit hōi gr̄az p̄ditaz
 p̄ culpā. iuxta illud Ps̄. Redde mihi leticiā sa/
 lutar^o tui. z sp̄ū p̄ncipali (in q̄) p̄firma me. z plu
 res alias sc̄pturas. Querit. Cur p̄ de^o sic ordi/
 nauit vt tā sūma z p̄ciosissima res. i. gr̄a in pecca
 tore q̄tēs auertit a dō sp̄ annihilet. z q̄tēs p̄uer
 tit sp̄ denuo creādo infundat. Dix̄ em̄ ē qz cuz
 possit tā p̄ciosissimā rē alibi p̄suare itez redde
 re penitēti nō vult p̄suare. sz denuo ex nihilo cre
 are ip̄ toties q̄tēs q̄s penitet z sic restaurare anī
 mā ad gratiā. Ad hec rñdēt fm̄ Bonauē. vbi su
 pra. alioqz docet. qz h̄ voluit facere de^o ex sua pie
 tate p̄cipuis rōnibz. P̄rio rōne iusticie. Iustū
 em̄ ē (vt Aug. dic̄) qz de^o sic administret res q̄s cō
 didit vt eas agere p̄rios mor^o sinat. Un̄ sz Bo
 nauē. silis ē q̄stio si q̄s q̄rat d. Cū de^o pl^o diligit
 vnā aīam sanctā q̄z celū z terrā. quid ē qz p̄mittit
 aīaz sanctā a se cadere z separi. z nō p̄mittit celū
 vt terrā p̄ire. Ad h̄ in q̄ rñdēbit q̄ sane intelligit
 qz h̄ cur sui rez p̄gruit fm̄ iusticia. vt scz aīa que
 nō vult p̄seuerare i gr̄a suo arbitrio pereat eo qz
 p̄ire vult. z q̄ p̄seuerare plene vult p̄māeat. Se
 cūdo rōne misericordie ostēdēde. Nā in h̄ p̄mati/
 mā misericordiā exhibet de^o pctōri penitēti qz q̄t/
 ens p̄uertit sp̄ gr̄am denuo creat z infundit. Ter
 tio rōne n̄e doctrine. vt scz ex q̄ tā p̄ciosus thesau
 rus gr̄e habet in nob fragilibz de facile p̄ire h̄ns
 discam^o sollicitate custodire. p̄ eo vsqz ad mortē pe
 nā nos exponēdo. Un̄ exēplū legit q̄ sc̄tus Fran
 cisc^o ter iuit ad pres infidelū mortē se exponēdo
 p̄ gr̄a xpi largiori acq̄reda. Itē sc̄tus Laurētius
 z martyres vltro se dabāt mortē Ultimo ratōe
 charitat^o imēse. Nā cū de^o pl^o diligit aīam q̄z ce
 lū z terrā z oīa corpalia. vt dic̄ Aug. z Bern̄. Et
 narrat Dyoni. exēplū in epla ad Demophilū. qz
 xps reuelauit sc̄to Larpo p̄sbytero qz ex charita/
 te pat^o eēt rurū xps mori. p̄ hoībz. Fert etiā fm̄
 Aug. qz toties vicz mori pat^o eēt q̄ sunt stelle zc.
 Tale q̄ tācā qz nob charitatē oñdit in h̄ qz sic an

Feria secūda post Penthecosten

gelos et aīas ex nihilo: sic p̄ciosaz rem. s. ḡfaz que excellētiōr ē celo et lux aīe creat ex nihilo et tot vici bus tā innūerbilibz de^o illā sp̄ p̄sto ē de nouo cre are q̄nēs creat vel recreat aīas q̄ puertū ad pe/ nitētiā: cū vnica talis creatio. s. ḡre p̄cellat. Nam Aug. dicit. q̄ mai^o ē vnā iustificare impiū q̄ d̄ nī/ hilo creare mūdū. D̄ ḡbō reama deū et age peni tentiā pro tanto christi amore erga te oīso. Ro gem^o ergo christū vt det zē.

De cadē feria post Penthe. siue diebz seq̄ntibz Sermo tertio d̄ gratie p̄ciositate et formositate et luminositate.

Optimū est gra/

o tia stabilire cor. Verba ista scribit Ap̄ls Heb. xiiij. ca. Scim^o charissimū qm̄ in h̄ mūdo sum^o p̄stituti veluti in mari ma gno: vt dicit Amb. In q̄ sūt reptilia innūera aīa lia pusilla et magna. i. diuersa genera inimicoz iuisibiliū et visibiliū. et p̄tinue tēpestates tēpratio nū et aduersitatū fluct^o. Nā et maiores. s. potētē deuoziāt mīozes opp̄mēdo. sic i mari pisces et bel ue maiores deuoziāt mīozes. iōq̄ sic nauigātibz i mari optimuz ē āchorā firmā tenētē nauē hīe ne eā tēpestas rapiat aut fluct^o absorbeat: sic nob̄ ē necariūz optimū i ḡra stabilire cor. sic dicit Ap̄ls in p̄missō themate: vt sic a picul^o d̄nātōis possi mus saluari eternalit̄. Un̄ Pet^o ap̄ls Act. xv. ait. Per ḡram d̄ni n̄ri iesu xpi credim^o saluari. Et h̄ p̄t ponī p̄ alio themate hui^o f̄mōis. Ita q̄ d̄ ḡra sp̄ūsc̄i p̄ter ea q̄ in alijs f̄mōtibz p̄scri pra sūt in h̄ f̄mōe tria mysteria declarabim^o.

Primū d̄ sūme p̄ciositatis.

Secūm d̄ pulcherrime formositatis.

Tertiū d̄ saluberrime luminositatis.

A Lira p̄mū de sūma p̄ciositate ḡre: vt sc̄i/ amus eā p̄derare et diligētissime custodire acci piam^o hāc p̄clusionē q̄ ip̄a sp̄ūsc̄i ḡra ē p̄ciosiss/ sima sup̄ oīa alia totū mūdi bona. Declarat f̄m Fran. Daro. inductiue. Nā bonoz p̄ciosoz q̄ tuoz p̄fertim sūt genera q̄ oīa p̄cellit ḡra.

Pr̄io q̄dā sūt bona mūdialia.

Secūdo q̄dā bona sp̄ūalia.

Tertio q̄dā bona celestia.

Quarto quedā bona diuinalia.

Pr̄mo inq̄ sūt q̄dā bona mūdialia: vt sūt bōa t̄palia: diuitie honores: dominiat̄ h̄mōi: v̄l etiā corpalia q̄ sūt illis potiora vt sanitas: fortitudo pulchritudo. Et in oīa ista sūme p̄ciōsa ē vita. qz vt d̄ Job. ij. Pellē p̄ pelle et cūtra q̄ h̄z hō dat p̄ania sua. Nā et p̄bs. ij. de aīa dicit. q̄ oīa appeti tūt eē et viuere. S̄z qm̄ ab oibz hoibz sane ment̄ vita ip̄a despiciat̄ et mortī exponit p̄ ḡra vt oīa amittant̄ poti^o q̄ dei ḡra p̄dat p̄ p̄ctū. sic h̄ p̄z. Pr̄mo ex auct̄ate euāgelica. Mar. x. Nolite ti mere eos q̄ occidūt cor^o: aīaz at̄ n̄ p̄nt occidere. s̄z poti^o eū timere q̄ p̄t et cor^o et aīaz occidere et

pdere in gehennā zē. Itē eiusdē. xvj. Quid p̄dest hōi si vniuersū mūdū lucrēt: aīe et oīe sue detrimē tū pariat. s. p̄dēdo dei ḡfaz. q. d. nil. Secūdo p̄z ex rōne theologica. qz vt Aug. dicit sup̄ Job. Meli^o us ē deo dilecto mori q̄ ip̄o offēso viuere. Ter tio ex lege canōica ac etiā ciuilia. qz vt habet̄ et̄ tra de his q̄ vi me. cau. si. ca. Sacris. Nullo me tu debet q̄s p̄ctū mortale facere. s. p̄ qd̄ ḡra p̄d̄ Et. ff. qd̄ me. cau. l. Isti q̄d̄. d̄z q̄ bon^o h̄o plus ti met p̄ctū q̄ mortē. Deniq̄ q̄rto patz ex lege p̄bi ca. Nā. iij. ethicoz dicit p̄bs q̄ meli^o ē mori q̄ sa/ cere p̄tra bonū et tūc. Et q̄b p̄z q̄ ḡra sit p̄cellē/ tior q̄ vita. et p̄ p̄sequēs q̄ oīa bōa mūdialia. D̄ ḡq̄ stulti sūt hoies q̄ p̄ momētauo p̄ctō p̄dunt dei ḡram. Exēplū accipiam^o tale. Scim^o em̄ et auditu q̄ Alexā. magn^o et impatores romani ij perates in mūdo habuerūt. p̄ libito suo oīa d̄te crabilia q̄ntū erat possibile hoibz hīe inuita ista S̄z qz caruerūt dei ḡra trāserūt oīa illa qua/ si vmbra. vn^o puer nudus baptisat^o q̄ bodie de cessit maior ē et plurima bona ip̄o portio nabi/ litar i celo nūc possidet p̄ ḡfaz baptisati q̄ habe ant oēs impatores illi. Immo talis puer i celo gaudet plen^o oibz bonis Illi lugēt in inferno in cruciat. b̄ p̄ptuis. D̄ ḡbō dicit mibi nūc. qd̄ boz te fuisse eligeres: an tale puez in baptisimo decē dentē: an talē magnū impatorē toti mūdo regnē et iā in inferno lugentē. Tertuz ē q̄ p̄ eligeres esse in celo in meritis illi^o pueri. Et sic p̄z p̄p̄si/ tū. B Secūdo sūt q̄dā bona sp̄ūalia vt sūt in tellectualia. in q̄ sūmū graduz tenet sapia. de q̄ scribit Prover. iij. Preciosior ē cūct^o opibz et oīa q̄ desiderant̄ huic nō valēt cōpari. Deniq̄ bona sp̄ūalia sūt etiā et tures. s. hūilitas p̄tra superbiā: liberalitas p̄tra avariciā siue p̄ctat^o exercitiū. Itē p̄tra luxuriā castitas: p̄tra patiētia: p̄tra gula sobri etas: p̄tra inuidiā dilectio fraternā et par: p̄tra acā/ diā deuotio zē. Sup̄ oīa ista p̄cellit et tures the ologice fides spes charitas: s̄z oīm maior boz ē charitas. i. Cor. xij. S̄z qm̄ sine ḡra ḡra facite nec vera charitas eē p̄t. nec v̄a et gratuita sapia Nā teste Amb. li. de sapia. Friget sapia sine ḡra. Itē Rich. de sōno mystico dicit. Scia sola sine sancitatis affectu et sine bonitatis effectu qd̄ ali ud ē q̄ simulacriū vanū sine motu. Et patz hōi p̄bis antiq̄s. Itē nulla et̄ etiā placet deo nisi in hoie q̄ est in ḡra. Un̄ Aug. xvij. q. j. Dēs. dicit. Ubi deest agnitio eterne et incōmutabilis vita tis falsa et tures est etiā in optimis moribz. Nec il le. Exēplū in infidelibz in q̄b sicut et in p̄ctō manē tibz extra ḡfaz falsa et̄ d̄ pudiciā et iusticiā et h̄mōi q̄ntū ad effectū et p̄mū salut^o eīne: vt scribi tur in codē ca. Dēs. Et patz qz nō p̄ducit ad effe ctū vel p̄mū eterne salutis. vn̄ p̄z q̄ ḡra p̄cellit tū vel p̄mū eterne salutis. vn̄ p̄z q̄ ḡra p̄cellit bonū ponit̄ natura angelica beatificata in gl̄ia. quā Dyoni. dicit eē speculū purissimū in q̄ reluz cet diuine essentie silicudo et sc̄e trinitatis imago

pl^o q̄ in aia nra. Sz gra pualet natura angelicā /
cā. qz meli^o ē cuilibet creature tā angelice q̄ etiā /
hūane eē in gra q̄ fore angelū in natura: sine ta /
mē gra: vt p̄z de demonibz q̄ natura sūt angeli. /
z qz sine gra sūt. id horredū sūz reprobi ac dāna /
ti. D̄ q̄ tu pctōz q̄ntuz horreret fieri vel vere dici /
diabol^o. tāū z pl^o debes horrere pctm̄ cōmitte /
re. qz p̄ h̄ silis el diaboloz. sz si el i gra gaudere ha /
bes. sic z Bern. dicebat. O in q̄t iēu bone pl^o gau /
deo angelis supferri per gratiā q̄ me angelū fu /
isse naturā. z sic pater. Quarto quedā sūt bo /
na diuialia q̄ sūt supnaturalia z incōphēbilis /
omī creature: vt sūt plone diuine pater fili^o z spī /
ritualit^o. Et sūmū bonū q̄ meli^o excogitari nō /
pōt ē ipa diuina cētia: vt Bnf. dicit in monolo /
gion. Sz gra gūfaciēs est bonū tā excellētiss /
mū q̄ deficiū facit z diuine silitudinis p̄cipatio /
nē efficit in aia quā deo p̄iūgit. sicqz in deū trans /
format. Sic videm^o q̄ ferrū igne candēs in sili /
tudine ignis trāformāz. Un̄ de talibz p̄s. dic. /
Ego dixi dū estis. s. per p̄cipationē. Et sic p̄z p̄ /
ciōsitas grē. D̄ gaia xp̄iana euigila z excute te a /
p̄cis: quere dei gratiā vt habeas tā p̄ciōsissimū /
bonū z tandē gloriā.

L^o Circa secūdu de gratie formosa pulchr /
tudine accipiam^o p̄ clusioe. qz gra gratūfaciēs /
decorat aiam pulcherrima forma sup oia mun /
di creata decora. Nā iductiue declarādo fm̄ eū /
dē fran. Daro. q̄tuoz sūt p̄cipua a deo creata /
z p̄ alijs gradatim decora. quibus omībz maio /
ri decore illustrat gratia.

Primū est solis luciditas.

Secūm est celi empyrei p̄claritas.

Tertū est aie rōnalis formositas.

Quartū est angeloꝝ speciositas.

Primū q̄ pulchrū p̄ ceteris visibilibz in hoc mū /
do ē solis luciditas. Ecēs. xj. Dulce lumē z dele /
cabile videre solē. hoc dicit p̄pter pulchritudinē /
Nā oēs colores z oia pulchra lux solis pulchrū /
ficat z p̄ ceteris est luce sua pulchrior. Sz gra pul /
chrior ēi sua natura iproporcionabilis q̄ sol. li /
cer carnalis hō pulchritudinez grē nō videat eo /
qz gra est lux spūalis aiam spūaliter illuminās /
nō visibiler. Un̄ sicut se habet ocul^o nicticoꝝ ac /
ad lumē solis: sic se habet ocul^o noster ad ea que /
sūt manifesta nature. ij. methaph. et maxime ad /
spūalia. Sz quō possit hoc ostēdi qz gra sit pul /
chrior in sua luce naturali q̄ sol. Rūdet qz tali /
rōne. qz hoc certū est z p̄ regula tenēdū qd̄ Aug. /
de ciui. dei li. viij. di. scz qz omī corpi p̄feri aie na /
tura q̄lūcū. z sic corpalia n̄ valēt spūalibz p̄pa /
ri. qz spūalia iproporcionabiliter excedūt oia cor /
poralia. Nāz videm^o in corpe hūano qz ois eius /
pulchritudo z decor ab aia est q̄ recedēte in mor /
te corpus erit deforme z putridū. q̄ videt exēpla /
r̄iter qz aia p̄stātor est corpe. Sz ad p̄positū vide /
mus qz sol nō pōt illuminare animā rōnalē. im /
mo nec centū soles possent eā illuminare ab in /

tra vt videat aia seipam z deum vey. p̄ fidem et /
amorē. sz sola gra illuminat aiam. q̄ sequit qz sic /
aia p̄stātor est corpe: ita z lux aie spūalis. i. gra /
tia mlto p̄stātor z pulchrior ē q̄ ois lux corpal.

Secūo pulchrior est celi empyrei p̄claritas q̄ /
trāscēdit oēm pulchritudinē solis. sic sol pulchri /
tudine stellaz eo qz habet lucē magis spūales z /
ap̄tū habitatiōi brōz vt volūt oēs cōiter docto. /
Sz gra pulchrior ē q̄ sit pulchritudo celi empy /
rei. qz gra ē quedaz p̄cipatio diuine silitudinis /
z pulchritudinis excedēs oēm facultatez nature /
create: vt dicit Lbo. j. ij. q. cxij. ar. j. Un̄ Aug. sup /
Job. ser. xxxij. dicit. Sicut anim^o dec^o facit i cor /
pore: sic de^o in aia. Dec^o ḡ aie de^o est. Nec ille. Sz /
de^o pulchrior ē iproporcionabilis celo empyreo /
ḡ zc. Tertio sup p̄dicta adhuc pulchrior ē aia /
rōnalis. Sic em̄ celū pulchrū ē terra: sic aia rō /
nalis celo etiaz empyreo. Un̄ Lbr̄y. li. de lapsu /
m̄ ūdi dicit sic. Quāto celū terra pulchrū: tanto /
aie pulchritudo oēm formā q̄uis pulcherrimi /
corpis supat. Si em̄ fieri possēt vt corpalibz ocu /
lis aie pulchritudinē viderem^o. nōne derideres /
oia bec q̄ in terris decora eē vidēt. Nec ille. Sz /
gra est forma pulchrificās aiaz rōnalē sine qua /
turpis ē aia tāqz cēt spūs diabolic^o q̄ ē sine omī /
gra gratūfaciēte. D̄ Un̄ gra diffinit sic qd̄ /
scz sit fm̄ Bonauē. sup. ij. di. xxvj. iter q̄stioēs ar /
ca literā diffinitioē magistrali qz gra gratia gra /
tū faciēs ē forma aie a deo gratis data sine mer /
tis gratūfaciēs habentēz opus ei^o bonū reddēs /
dignū vita eterna. Nec ille. Lū ḡ sic d̄ qz est for /
ma p̄z qz ois pulchritudo aie est a gra infor mā /
te p̄ quā tāqz p̄ habitū z clenodiū regū agnoscat /
qz esse fili^o regis eterni scz dei z coheres xp̄i. et cū /
d̄ qz est gratis data z gratūfaciēs habentē deno /
tat q̄re d̄: gra. Nam dicit Alex. d̄ ales. iij. par. q. /
lxxij. qz idcirco d̄: gratia qz est donū a deo sine /
meritis datū z simul gratūfaciēs hoiem: ac p̄ h̄ /
op^o hois reddēs dignū vita eterna. Et sic patet.

Quarto p̄ oibz creaturis p̄dictis pulchrior est /
natura angelica q̄ trāscēdit aiam pl^o q̄ sol lunā /
Inter oēs aut̄ angelos pulchrior fuit ip̄e lucifer /
tā q̄ ad oēs cadētes q̄ q̄ ad stātes vt pbat magi /
ster in. ij. di. vj. z tū gra p̄cellit etiaz angelos. qm̄ /
minim^o angel^o bon^o eo qz ē tā in gra p̄firmatus /
pulchrior ē lucifero. sic lux pulchrior ē indicibili /
ter q̄ tenebre: vt dicit Aug. sup Ben. ad literā. qm̄ /
iuxta dictū Dugonis de san. vicē. q̄uis in lucis /
fero z alijs āgelis cadētibz naturalia remāserūt /
splēdida. z p̄ sequēs pulchra. Sz tū p̄pter auer /
sionē a deo sūt obnubilata z tenebrosa. Sic exē /
pli gra. Crystall^o q̄uis sit splēdidior q̄ vitruz et /
pulchrior. sz si cyph^o crystallū sit plen^o veneno /
ni gri coloris tenebrosus sit z horrend^o. si aut̄ sit /
ali^o cyph^o vitre^o plen^o marmarico splēdēte colo /
re aureo placēs est z delectabil^o ac pulchrior illo /
Sic est in p̄posito. D̄ ḡ hō xp̄iane aduerre q̄ tur /
pis z miser es si in p̄cis viuēdo sine gra existis.

Feria tertia post Bethecosten

Quid enim sic aliis esse te putas nisi in veritate sis
 milē diabolo. O g̃ p̃ctōr̃ p̃uerrere vt p̃ g̃ram sis
 deo z angelis grat̃ z silis. O si videre posses tu
 am aiā in g̃ra existēte q̃ntā pulchritudinē ha-
 beat ex g̃ra p̃fecto mirareris q̃ tā pulchrā aiāz
 babes qual̃ est de pulchritudis ineffabil. Sic
 q̃ oia p̃ tali luce pulcherrima z deiformi p̃sc̃n-
 da p̃tēneres. Exēplū de sc̃o Paulo ap̃lo qui
 luce celesti p̃strat̃ z ad eā tandē in terciū celum
 raptus oia p̃cepit vsq̃ ad mortē p̃ x̃po se offerē-
 do. J̃c̃ sc̃us Stephanus p̃thomartyr vidit cla-
 ritatē christi in dextra patr̃ st̃atis z mori p̃ chri-
 sto dulcereputauit. J̃c̃ sc̃us Benedict̃ raptus
 in q̃ddā diuinū lumē oia p̃cepit p̃ x̃po. Et sc̃us
 Fr̃acisc̃ vt canit̃ de eo Absozptus luce celit̃ oia
 p̃cepit. Uidi etiā thurcos q̃sdā q̃z p̃nceps tenēs
 cast̃r̃ in cōfinibz Hungarie dū nocte q̃dā vīgī-
 lās vidiss̃z torā x̃sus christianoꝝ regionē esse in
 luce q̃dam sc̃z g̃re claritatē significatē: z x̃sus re-
 gnū thurcoꝝ vbiq̃z tenebras fore. Cū h̃ idē alijs
 suis reculiss̃z z q̃dā coꝝ vt dicit̃ p̃similit̃ vidiss̃t
 moꝝ castrū illd̃ xp̃ianis dederūt z ad baptismū
 venerūt p̃tēneres oia: ac deuotissime x̃po fuien-
 tes adeo q̃ ille p̃nceps fact̃ xp̃ianus q̃tiens no-
 men Jesu in p̃dicatōe ṽl̃ i missa audiebat tonit̃
 genibz p̃cidebat in terrā adorando iesum chri-
 stū. Et sic patet de formositate gratie. **E**

Circa terciū d̃ lumiositate g̃re saluifica ex scri-
 ptura sacra claz est q̃ deus p̃ g̃raz illuminat ani-
 mā hūanā. iuxta illd̃ Job. i. Erat lux vera. i. x̃ps
 deus: que illuminat. i. lumie g̃re oēm hominem
 veniētē i hūc mūdū. Prop̃ca Aug. li. de natura
 z gratia dicit q̃ g̃ra gratū faciens realit̃ in ip̃a
 aia nō est aliud nisi lux aie mentē illuminans ad
 bene fm̃ legē dei z g̃uite operādū. Nec ille. Et q̃
 niā ista lux est in aia tanq̃z forma sc̃z habitualis
 s̃ deo infusa mētē illuminans et gratificās vt iā
 dictū est sup̃. Ideo dicit̃ fo: ma ṽl̃ etiā habitus
 mētis. Sed in q̃b̃ vel q̃lit̃ gratia illuminat mē-
 tē hūanā aduertendus ē q̃ p̃cipua necessaria ad
 salutē hoim sunt q̃nq̃z: sic accipit̃ ex ṽbis apl̃i. j.
 Lchorin. xiiij. di. In eccl̃ia volo q̃nq̃z ṽba sensu
 meo loq̃ vt alios instrua zc̃. Et de istis illuminat
 g̃ra. q̃ ad hec q̃nq̃z tenet̃ ois xp̃iañ sub necessi-
 tate salutis.

Primū est qd credere debeam. qz. xij. articu-
 Scdm est quid obseruare in vi. (los fidei
 ta debeamus: quia p̃cepta decalogi

Tercium est qd cauere debeam qz pctā morta
 Quartū est qd timere z p̃ euasione (lia omnia
 penitere debeamus: qz penas inferni

Ultimū est qd a deo querere z sperare debca-
 mus: quia celeste regnū

O ergo christiane addisce hec q̃nq̃z p̃dicta: alio
 q̃n (vt Augustini vtar ṽbis) nescio q̃frōte te au-
 deas xp̃ianum dicere cū hec nolis addiscere. De
 bis ergo loqui signum est gratie spiritussancti
 que illuminat mentes hominū ad talia loquē

da z audienda. **S** Exēplū legit̃ in vitaspa-
 trū z describit̃ i speculo exēploꝝ q̃ q̃dam vir
 sc̃us senior cui x̃ps talē gratia dederat q̃ reuelā-
 te sp̃sancto videbat sp̃ualia: z referebat se vidit̃
 se q̃ dū aliq̃ inter se colloquētes p̃ferebāt de tali
 bus scripturis que ad salutē p̃tinēt aiāz de q̃b̃
 iā memim̃. stabāt circa eos sc̃i angeli letantes
 z delectabant̃ hilari vultu de eloq̃o dñi. sed cur
 alia vana loq̃ incipiebāt statim indignātes ang-
 geli recedebāt lōg̃z ab eis: z accedebāt demōes
 tāq̃z porci sordidissimi z volutabāt se inter eos.

Ad idē aliud exēplū legit̃ in eodē li. i. speculo ex-
 emploꝝ q̃ sc̃us pater Fr̃acisc̃ dū cū socijs z fi-
 lijs b̃ndictis sederet z p̃cepisset vni coꝝ vt loq̃re-
 tur de diuis q̃cqd sibi sp̃s̃ctus suggereret. **M**
 le stupēda loq̃bat de h̃mōi diuisi mysterijs. **S**is
 dei z p̃cepta z ceteris sup̃radict̃. Impato illi si-
 lentio alteri similit̃ p̃cepit vt z ille loq̃ret̃ sp̃s̃
 sc̃to qd ei suggerebat. Postea terciō p̃s̃it̃ p̃cepit.
 z tandē q̃rto ac postea q̃nto. **E**t cū sic loq̃rent̃ es-
 ce visus ē in medio coꝝ dñs Jesus in specie ius-
 uenis pulcherrimi cū tāra dulcedine g̃re oibz b̃n-
 dicēs q̃ tā sc̃tus pater q̃z ceteri oēs fuerūt rapti z
 iacebāt i terra sicut mortui nil penit̃ de mundo
 sentiētēs. Cūq̃z ad sc̃ipos redissent sc̃us p̃i mo-
 nuir fr̃es vt gr̃as agerēt deo z lumē g̃re docendo
 in sp̃sancto alijs infunderēt vt omēs saluaren-
 tur. Ecce g̃ p̃t̃ q̃ dñs iesus amat tales. s̃ q̃ de di-
 uinis mysterijs loquūt̃ credentes z mādara ob-
 fruātes pctāq̃z cauētēs. z tales visitātes x̃ps illu-
 miat sua gratia: ac etiā angeli gaudēt de talibz.
Rogemus ergo dñm iesum vt det zc̃.

Feria tertia siue alijs diebz sequētibz post p̃e-
 thecosten Sermo i ordie. iij. de gratie sp̃s̃san-
 cti acquisitione augmētatione z p̃seruatione

Go veni vt vitā

E habeāt z abūdāñ habeāt. Job. x. z i euā-
 gelio hodierno. Verba sūt redēptōz ñst̃
 dñi iesu q̃b̃ oñdit̃ suā imēsam caritatē erga nos
 z g̃re bonitatē di. Ego inq̃t veni. s̃ i mūdū vt vi-
 tā habeāt. s̃ p̃ g̃raz i p̃nti z abūdāñ habeāt. s̃ p̃
 gliaz i futuro. qz glia nō ē aliud q̃z g̃ra p̃sumata.
 bec Zyra. nā nemo pueniēt ad gliaz nisi finalit̃
 sit in g̃ra dei. Prop̃ qd apl̃s hortat̃. ij. Tim. ij.
 di. Tu fili p̃fortare in g̃ra q̃ ē in x̃po iesu. hec ibi.
 z p̃t̃ poni p̃ alio thēmate. Notāter dic̃ apl̃s. Lō
 fortare inq̃t i g̃ra: vt. s̃ i gratia firmit̃ p̃seueres z
 sic possis saluari. Nō sic beu ml̃ri xp̃iani p̃ pctā
 excidūt a g̃ra i q̃ ponit̃ d̃berēt dicim̃ crelere z vi-
 qz ad mortē p̃seuerare vt sic ad gliam pueniēt
 de q̃ x̃ps dicit̃ vbi sup̃. Ego veni zc̃. Itaq̃z de g̃
 mysteria in h̃ fm̃one declarabimus

Primū dicit̃ meritoꝝ acquisitionis
 Scdm dicit̃ gratie augmētationis
 Tercū dicit̃ saluifice p̃seruationis